

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobců: **a) R. Š., M. Phil., b) Mgr. J. S., c) Ing. P. Š., d) Ing. J. S., e) Společenství vlastníků v domě L. X**, zast. Mgr. Lukášem Máchalem, advokátem, se sídlem Plzeňská 1972/158, Praha 5, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, za účasti: **New Square Associates, s. r. o.**, IČ 27173500, se sídlem Vladislavova 19/52, Praha 1, zast. JUDr. Milanem Kohoutem, advokátem, se sídlem Břevnovská 433/12, Praha 6, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2015, č. j. 5 A 216/2012 – 131,

t a k t o :

- I. Návrh osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2015, č. j. 5 A 216/2012 – 131, **se zamítá.**
- II. Soud **u k l á d á** osobě zúčastněné na řízení, aby ve lhůtě **15 dnů** od doručení tohoto usnesení zaplatila **soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti**, který podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí **1.000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 15. 10. 2012, č. j. S-MHMP 853914/2011/OST/No, žalovaný zamítl odvolání žalobců a S. S., Ing. P. N. a Mgr. P. N., Ing. M. Z. aj. Z., a potvrdil rozhodnutí ze dne 2. 4. 2012, č. j. MCP6 083271/2011, kterým Úřad městské části Praha 6 rozhodl o umístění novostavby bytového domu Závěrka včetně napojení na infrastrukturu na pozemku parcelní č. X, X, X, 2283/1, 2284/1, 3694/1, 3698/1, 3700/1, v katastrálním území B. v P. 6.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 4. 2015, č. j. 5 A 216/2012 – 131, zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Proti tomuto rozsudku podala osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost.

V podání, které bylo zdejšímu soudu doručeno dne 10. 6. 2015, stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal její kasační stížnosti odkladný účinek. Tento návrh odůvodnila tím, že právní následky napadeného rozsudku pro ni znamenají nepoměrně větší újmu, než která může vzniknout v důsledku přiznání odkladného účinku jiným osobám. Přiznání odkladného účinku podle stěžovatelky není v posuzované věci v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Konkrétně stěžovatelka uvedla, že v očekávání zahájení stavby, a to na základě příslušných povolení, uzavřela dne 2. 3. 2015 úvěrovou smlouvu na částku ve výši jistiny

125.000.000 Kč, přičemž z této jistiny jí plynou vysoké úroky a sankce. Poznamenala, že napadený rozsudek Městského soudu v Praze je ve zjevném a hrubém rozporu s příslušnými právními předpisy a že osoby, které podaly proti rozhodnutí žalovaného žalobu, jsou sousedé, kteří ve svém okolí nechtějí žádnou výstavbu. V posuzované věci ovšem nejde pouze o soukromý zájem stavebníka, tj. stěžovatelky, ale o veřejný zájem na využití pozemků způsobem stanoveným územním plánem. Žalobci podle stěžovatelky postupují přinejmenším nemorálně a v rozporu s jejím vlastnickým právem mohou zneužívat svá vlastní práva za účelem oddálení realizace předmětné stavby.

K návrhu stěžovatelky se ve stanovené lhůtě vyjádřili pouze žalobci. Připomenuli, že přiznání odkladného účinku představuje, ve smyslu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 A 115/2002 – 67, mimořádný, respektive výjimečný institut, k jehož uplatnění v nyní posuzované věci nejsou důvody. Zdůraznili, že na kasační stížnosti napadený rozsudek je třeba hledět jako na zákonný a věcně správný, neboť nebyl zrušen. Současně poukázali na usnesení zdejšího soudu ze dne 27. 2. 2008, č. j. 8 Afs 56/2007 – 400, podle kterého by měl stěžovatel v prvé řadě v souladu se zákony sám učinit opatření k odstranění hrozící škody, které po něm lze, s ohledem na všechny konkrétní okolnosti případu, spravedlivě požadovat. Teprve poté, pokud to není možné, přichází v úvahu přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žalobci uvedli, že stěžovatelka tvrzenou hrozící újmu nikterak blíže nespecifikovala a omezila se na konstatování o vysokých úrocích a sankcích. K tvrzení stěžovatelky, že úvěrovou smlouvu uzavřela v očekávání zahájení stavby na základě příslušných povolení, žalobci konstatovali, že stavebník nemá žádné právo či nárok na provedení stavby bez pravomocného stavebního povolení. Stavební povolení přitom bylo v posuzované věci vydáno teprve 12. 5. 2015 a dosud nenabývalo právní moci. Stěžovatelka si tedy podle žalobců sjednala úvěrovou smlouvu výlučně na vlastní nebezpečí. Žalobci rovněž zdůraznili, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by jim vznikla újma spočívající v narušení pohody bydlení, zdravého životního prostředí a snížení tržní hodnoty jejich nemovitostí a že by rovněž došlo k narušení veřejného zájmu na ochraně městské památkové zóny Tejnka. Upozornili, že v souvislosti s § 94 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, by v případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo dojít k situaci, „[...] *kdy by stěžovatel získal pravomocné stavební povolení ještě před meritorním rozhodnutím Nejvyššího správního soudu v této věci. V takovém případě by stěžovateli nic nebránilo v zahájení výstavby svého projektu. I kdyby žalobci byli v řízení před Nejvyšším správním soudem nakonec úspěšní, jen stěží by mohli doufat, že předmětná stavba bude následně odstraněna – k takovému kroku by stavební úřad s odkazem na ochranu dobré víry stavebníka (stěžovatele) určitě nepřikročil.*“ Vzhledem k těmto skutečnostem by řízení před Městským soudem v Praze, Nejvyšším správním soudem i správními orgány ztratilo smysl. K dalšímu argumentu stěžovatelky žalobci uvedli, že možnost zastavět určité území ještě neznamená, že toto území musí být zastavěno nutně, a už vůbec ne, že musí být zastavěno velkokapacitními bytovými domy. V závěru svého vyjádření se žalobci ohradili vůči tvrzení stěžovatelky o amorálnosti svého jednání, přičemž zdůraznili, že pouze využívají zákonem aprobovaných procesních institutů k ochraně svých práv.

Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“ Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. „[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“

Nejvyšší správní soud především zdůrazňuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu

pokračování

rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohl výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí vést k velmi závažným až nevratným následkům. Z návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku ovšem nelze dovodit, že by v nyní posuzované věci taková situace nastala, nebo alespoň hrozila. Stěžovatelka se omezila na konstatování, že si sjednala úvěrovou smlouvu na částku ve výši jistiny 125.000.000 Kč, z čehož jí v současnosti plynou blíže nespécifikované úroky a sankce. Neuvedla, o jaké konkrétní částky se jedná a jaký mají dopad do její právní sféry v kontextu jejího ekonomického postavení. Stěžovatelka neunesla břemeno tvrzení a důkazní, a Nejvyšší správní soud tedy nemohl učinit závěr, že by jí ve smyslu § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. hrozila nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

V souladu s § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích je s podáním návrhu na zahájení řízení (zde návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti) spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků je návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví zpoplatněn částkou 1.000 Kč. Tento soudní poplatek nebyl s podáním návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaplacen, a proto soud stěžovatelce uložil, aby poplatek ve stanovené výši zaplatila [§ 4 odst. 1 písm. h) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích] a určil jí k tomu přiměřenou lhůtu.

Soudní poplatek lze zaplatit jedním z těchto způsobů:

- vylepením kolků na vyznačené místo na tiskopisu připojenému k tomuto usnesení; vylepte vždy oba díly kolkové známky, tiskopis podepište a vraťte soudu, kolkové známky neznehodnocujte;
- bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1040411115**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Nesplní-li stěžovatelka dobrovolně povinnost uloženou tímto rozhodnutím, bude zaplacení soudního poplatku vymáháno podle § 13 odst. 2 zákona o soudních poplatcích.

V Brně dne 1. července 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu

pokračování

Nejvyšší správní soud
Moravské náměstí 611/6
657 40 Brno

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

Datum:

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek